

indgaaet før nærværende Lovs Ikrafttræden, dog at der med Hensyn til Engagementer, som allerede den 1. Oktober 1923 oversteg den foreskrevne Grænse, indrømmes Bankerne en Frist af 5 Aar, regnet fra Lovens Ikrafttræden, til Nedbringelse af de paagældende Engagementer.

I § 13 er indsat nogle nye Regler til Fremme af Bankernes Pligt til at konsolidere sig. Det bestemmes:

»Af det regnskabsmæssige Driftsoverskud skal der, medmindre Reservefonden udgør 50 pCt. af Aktie- eller Andelskapitalen, til denne årlig henlægges mindst 20 pCt.; for saa vidt den indbetalte Kapital med Tillæg af Reservefond og dermed ligestillede Fonds ved Aarsopgørelsen udgør mindst 15 pCt. af Bankens samlede Gælds- og Garantiforpligtelser, kan Henlæggelsen til Reservefonden nedsættes til 10 pCt. af Driftsoverskuddet«, jfr. dog nedenfor, samt: »I en Banks tre første Regnskabsaar maa der i Udbytte til Aktionærerne årlig højst udbetales 6 pCt. og i Tantième til Bestyrelse og Direktion højst 2 pCt. af den indbetalte Aktie- eller Andelskapital. Resten af Overskuddet henlægges til Reservefonden«. — Derhos skal Stiftelsesomkostninger o. lign. fremtidig nedskrives med mindst en Trediedel årlig — i den gældende Lov en Femtedel. Endelig er de nuværende Regler for Værdiansættelse af en Banks Aktiver ligeledes paa enkelte Punkter skærpet, bl. a. saaledes, at faste Ejendomme sædvanlig højst maa opføres til Anskaffelsesprisen (herunder indbefattet Omkostninger ved Udvidelser m. v.) med samtidig Angivelse indenfor Linien af Ejendomsskyldværdien.

Reglerne i § 14 om Revisionen, der er ret forskellige fra de nugældende, lyder saaledes:

»Bankens Regnskab revideres af mindst to regnskabskyndige Revisorer, der vælges af Generalforsamlingen og ikke i øvrigt maa staa i Bankens Tjeneste, være Medlem af dens Repræsentantskab eller Bestyrelse eller være knyttet til noget Medlem af Repræsentantskabet, Bestyrelsen eller Direktionen, til Bogholder eller Kasserer ved Ægteskab, Slægt- eller Svogerskab i ret op- og nedstigende Linie eller som Søkende.